

KOMUNIKAT PRASOWY nr 173/22

Luksemburg, 27 października 2022 r.

Opinia rzecznik generalnej w sprawach połączonych C-514/21 i C-515/21 | Minister for Justice and Equality (Uchylenie warunkowego zawieszenia wykonania kary)

Europejski nakaz aresztowania: rzecznik generalna Ćapeta zaproponowała, aby pojęcie „rozprawy, w wyniku której wydano orzeczenie” interpretować jako każdy etap postępowania mający decydujący wpływ na wydanie orzeczenia w sprawie pozbawienia danej osoby wolności

Court of Appeal (sąd apelacyjny, Irlandia) skierował do Trybunału dwie sprawy o podobnym stanie faktycznym. W obydwu sprawach osoba została uznana winną popełnienia czynu zabronionego w rzetelnym procesie sądowym (pierwsze przestępstwo). To uznanie winy skutkowało wymierzeniem kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Następnie ta sama osoba została oskarżona o popełnienie w okresie próby drugiego czynu zabronionego (przestępstwo powodujące zarządzenie wykonania warunkowo zawieszanej kary). Druga rozprawa została przeprowadzona in absentia, a w jej wyniku stwierdzono winę i wymierzono karę pozbawienia wolności. W konsekwencji uchylono warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności nałożonej za pierwsze przestępstwo. W związku z tym, że zainteresowana osoba przebywa za granicą, wydano europejski nakaz aresztowania (ENA)¹ celem wykonania kary pozbawienia wolności wymierzonej za pierwsze przestępstwo.

Sprawa C-514/21 dotyczy ENA wydanego przez węgierski organ sądowy domagający się przekazania LU w celu wykonania nałożonej na niego kary pozbawienia wolności za pierwsze przestępstwo. Sprawa C-515/21 dotyczy podobnego wniosku polskiego organu sądowego domagającego się przekazania PH. W obydwu sprawach sąd odsyłający zmierza do ustalenia, czy organ wykonujący nakaz może odmówić przekazania na podstawie ENA wydanego w celu wykonania kary za pierwsze przestępstwo, ponieważ druga rozprawa została przeprowadzona in absentia. To z kolei zależy od znaczenia, jakie należy nadać wyrażeniu „rozprawa, w wyniku której wydano orzeczenie” zawartemu w art. 4a ust. 1 decyzji ramowej w sprawie ENA.

W przedstawionej dziś opinii rzecznik generalna Tamara Ćapeta zaproponowała, **aby pojęcie „rozprawy w wyniku której wydano orzeczenie” interpretować jako każdy etap postępowania mający decydujący wpływ na wydanie orzeczenia w sprawie pozbawienia danej osoby wolności**. Należy je zatem interpretować jako obejmujące rozprawy, takie jak te toczące się w niniejszych sprawach, dotyczące przestępstw powodujących zarządzenie wykonania warunkowo zawieszanej kary. Wynika z tego, że sąd odsyłający może, o ile nie jest spełniona żadna z przesłanek wymienionych w 4a ust. 1 decyzji ramowej w sprawie ENA, odmówić przekazania wnoszących odwołanie odpowiednio do Polski i na Węgry.

¹ W rozumieniu decyzji ramowej Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. 2002, L 190, s. 1), zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r. (Dz.U. 2009, L 81, s. 24) (Decyzja ramowa w sprawie ENA).

Rzecznik generalna T. Ćapeta zauważyła, że jeżeli orzeczenie pociąga za sobą znaczącą zmianę sytuacji zainteresowanej osoby, w szczególności możliwe pozbawienie wolności, to takiej osobie należy dać możliwość wpłynięcia na każdy etap postępowania, który ma decydujący wpływ na ostateczne orzeczenie w przedmiocie kary. W konsekwencji obie rozprawy (w sprawie pierwszego przestępstwa i w sprawie przestępstwa powodującego zarządzenie wykonania warunkowo zawieszony kary) są objęte zakresem stosowania art. 4a ust. 1 decyzji ramowej w sprawie ENA. Rzecznik generalna wyjaśniła następnie, że art. 4a ust. 1 decyzji ramowej w sprawie ENA harmonizuje warunki, w jakich organ wykonujący ENA w dowolnym państwie członkowskim może nie uznać orzeczenia sądu państwa wydającego nakaz, które zostało wydane na rozprawie przeprowadzonej in absentia. Jeżeli nie zachodzi żadna z sytuacji przewidzianych w art. 4a ust. 1 decyzji ramowej w sprawie ENA, jedynie wówczas decyzja ramowa w sprawie ENA upoważnia organ wykonujący nakaz do odmowy przekazania. W przypadku natomiast spełnienia którejkolwiek z wynikających z tego przepisu przesłanek, dana osoba miała (lub będzie miała) możliwość stawiennictwa na rozprawie i wpłynięcia na ostateczne orzeczenie. W takim wypadku wykonujący nakaz organ sądowy nie jest upoważniony do tego, aby dodatkowo badać kwestie ewentualnych naruszeń art. 6 EKPC. Po przekazaniu odpowiedzialność za zapewnienie praw podstawowych spoczywa na wydającym nakaz państwie członkowskim.

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują. Sędziowie Trybunału rozpoczynają właśnie obrady w tej sprawie. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) opinii jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu przedłożenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 5499

Pozostańmy w kontakcie!

